

DE KERSTBOM

Een kerstkomedie

door

WIES GEERTS

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE KERSTBOM** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **WIES GEERTS** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Wettelijk depot D/2024/0220/059
ISBN 9789038517803

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be
E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Tekst- en datamining voor gebruik en training van kunstmatige intelligentie is uitdrukkelijk niet toegestaan. All rights reserved, including those for tekst- and datamining for AI training and similar technologies

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(2à3 dames – 4à5 heren)

BOB

JULIEN, zijn vader

NICO, zijn zoon

RICO, nog een zoon?

LEO, nog een zoon

PURGENCE, zuster van Julien

MERCEDES, liefde van Julien?

(De rol van Nico kan desgewenst gespeeld worden door een vrouw (Nicole))

DECOR

We zien het interieur van een chalet in de Ardennen. Midden achteraan is de inkomdeur met een uitgesneden brievenbus. Links naast de deur is een raam. Er staat een zetel met een salontafel. Verder enkele kasten en een laag tafeltje met tv.

Links achteraan is een gang richting de keuken, de eetkamer en de tuin. Rechts achteraan een gang richting de slaapkamers.

INDELING

Bedrijf 1: Enkele dagen voor Kerstmis

Bedrijf 2: Eén dag later

Bedrijf 3: Kerstavond

PAUZE

Bedrijf 4: Vervolg

Bedrijf 5: Epiloog

EERSTE BEDRIJF

INTROMUZIEK

(Het doek opent. Op de salontafel ligt een (half) uitgekakte reiskoffer. De voordeur gaat open. Bob komt binnen met een in plastic verpakte kerstboom. Hij zet hem naast de voordeur en sluit de deur. Hij doet zijn jas uit en hangt hem in de zijgang rechts. Hij komt weer binnen, legt zijn sleutels en portefeuille op de salontafel en loopt opnieuw de rechtse zijgang in. Hij keert terug met een grote doos. Hij zet ze op de salontafel en verdwijnt weer in de zijgang links. De postbode passeert (onherkenbaar) aan het raam. Hij gooit enkele brieven door de brievenbus. Bob komt vanuit de gang weer binnen. Hij zet een bordje met ringworst op de tafel en neemt een schelletje. Hij neemt een foto uit de koffer, zet die op de kast, sluit de koffer en zet hem in de zijgang. Hij komt terug binnen, opent de doos en haalt er kerstversiering uit. Hij bekijkt de kerstballen, slingers, piek en steekt alles weer in de doos. Hij zet de doos naast de kerstboom aan de deur en ziet de post liggen. Hij raapt de post op, bekijkt hem vluchtig en legt alles op de salontafel.)

EINDE INTROMUZIEK

(Hij loopt naar de foto op de kast (toneelmama) en neemt de fotokader vast. Er klinkt melancholische muziek.)

MELANCHOLISCHE MUZIEK

BOB: Ja mama'tje, den tweede kerst dat ge er niet zult bij zijn. En ik geraak het niet gewoon. Het went, zeggen de mensen dan. Ze mogen mij eens komen zeggen wanneer. Ik mis u elke dag nog meer dan de dag ervoor. *(cynisch)* Het went ... Mensen die dat zeggen, hebben nooit zoiets meegemaakt. En ik weet ook niet of ik er WIL aan wennen. Met onze Rico vroeger is dat trouwens ook nooit gelukt. Hoe kunt ge daar nu aan wennen, drie jaar oud, nog een kind begot, verdwenen op de camping in Spanje en nooit teruggevonden. Verloren gelopen en iets voorgehad? Ontvoerd? Wie zal het zeggen. Ne cold case, schonen term hé om te zeggen dat ze niet meer verder zoeken. Het zoeken is gestopt ja, maar het gemis blijft. Elke dag. Mijn huwelijk met Marianne is eraan kapot gegaan. En twee jaar geleden is ze dan gestorven. En dan vorig jaar gij. Weer ne lege stoel aan die tafel, ons vader die met zijn eigen geen blijf weet, de familie die compleet verloren loopt. Gij waart de centrale figuur van de familie, de col die alles bij mekaar hield en ineens is dat allemaal weg. Er is geen houvast meer. Geen basis. Geen rots in de branding. De kerstfeestjes zijn hetzelfde niet meer. Jaja, dezelfde figuren zijn er natuurlijk nog wel. Ons vader ...

(De stem van Julien klinkt.)

STEM JULIEN: Allez, ge leeft toch nog. Ik dacht dat ge dood waart. Zo lang niks laten horen. Of waart ge mijn nummer kwijt?

STEM BOB: Ge kunt zelf ook bellen hé vader.

STEM JULIEN: Kinderen moeten naar hun ouders bellen, niet omgekeerd ...

STEM BOB: Jaajaaja

STEM JULIEN: Niks jaaajaaa ... het is zo!

BOB: Haha, elke keer dezelfde plaat. En dan onze Leo.

(De stem van Leo klinkt.)

STEM LEO: Mensen denken toch echt niet na hoe ze met hun bezittingen omgaan. Ze werken zo hard voor hun centjes, maar ze smijten ze nadien nonchalant door de ramen en de vensters. Om zot te worden.

BOB: *(lacht)* En dan onze Nico, onze groene jongen.

STEM NICO: Weet jij hoeveel liter water er nodig is om één koe te slachten, pa? Schandalig is dat. Mensen staan daar niet bij stil. Wat is dat? Nen bitterbal? Bwwuuuh *(kokhalst)*.

BOB: Haha, dat belooft weer hé mama'tje. Kerst bij de familie Goossens in ons vakantiehuiske in de Ardennen, altijd een belevenis.

(Plots rinkelt zijn gsm. Bob zet de foto weer op zijn plaats. Hij haakt af.)

Bob Goossens ... ja met dokter Goossens ja ... nee ik zit in de Ardennen voor de kerstdagen. Dat verslag van wie? Mevrouw De Wachter? Dat heb ik haar patiëntendossier gestoken. Geen probleem, succes!

(Bob duwt af. Hij loopt naar de salontafel en ziet de brieven liggen.)

Allez, de doorgestuurde post.

(Eén brief valt hem op.)

Telenet, wat is dat nu weer? *(Hij opent de brief.)* Mobiel internet afgesloten ... onbetaalde factuur voor uw internetdiensten ... maar mannekes, dat is weken geleden al betaald. Godverdekke ... zeikers ... zie uw boekhouding deftig na. *(Hij neemt zijn gsm en opent hem. Hij tokkelt wat.)* Godverdekke hé, inderdaad niks internet ... pfffff allez zene, de klantendienst dan maar. *(Hij kijkt op het blad, vormt een nummer en belt naar Telenet.)*

OPNAME FRAGMENT

GELUID: Welkom bij Telenet, voor technische vragen, druk 1. Voor administratieve vragen, druk 2. Voor alle andere vragen, druk 3.

(Bob drukt op 2 en zucht.)

GELUID: Voor vragen over uw factuur, druk 1. Voor vragen over uw verhuis, druk 2. Om een overlijden te melden, druk 3.

(sarcastisch) Drie ... Ja, goeiemiddag, ik ben dood. *(Hij rolt met zijn ogen. Hij drukt op 1.)*

GELUID: Een ogenblik geduld alstublieft.

(Er klinkt wachtmuziek.)

GELUID: "Al onze medewerkers zijn momenteel in gesprek ..."

Ja, met mekaar, aan 't koffiemachien!

GELUID: "Gelieve aan uw toestel te blijven ..."

(Er klinkt weer wachtmuziek. Bob lacht groen. Hij doet een sarcastisch dansje op de muziek.)

Mannekes toch ...

(Plots gaat de voordeurbel. Hij legt zijn gsm neer. De klank verdwijnt. Wachtmuziek weg. Hij loopt naar de deur en opent ze. Julien staat in het deurgat. Hij ziet er vrij oud uit. Brilletje, oude kleding, ...)

JULIEN: Allez, ge leeft toch nog. Ik dacht dat ge dood waart. Zo lang niks laten horen. Of waart ge mijn nummer kwijt?

(Bob rolt met zijn ogen.)

BOB: Ge kunt zelf ook bellen hé vader.

JULIEN: Kinderen moeten naar hun ouders bellen, niet omgekeerd ...

BOB: Jaajaaaa

JULIEN: Niks jaaajaaa ... het is zo!

(Bob lacht.)

BOB: Zeg vader, het is een week geleden dat ge me gezien hebt.

JULIEN: Op een week kan er veel gebeuren hé. Ik had al vier keer dood kunnen zijn.

BOB: Allez, kom binnen.

(Julien komt binnen en zet zich in de zetel, neemt het schaaltje met ringworst.)

JULIEN: Wat is dat?

BOB: Ringworst.

(Julien neemt een schijfje.)

JULIEN: Lekker ...

BOB: En wat nieuws?

JULIEN: Groot nieuws ...

BOB: Ge gaat terug vader worden, haha ...

JULIEN: Wie weet ...

BOB: Wat!?

JULIEN: Neenee, maar ... ik heb wel terug kennis ...

BOB: Terug kennis? Ons ma is met moeite twee jaar dood en ge hebt al iemand anders?

JULIEN: Ja Bobke, ons ma zei ook altijd dat ik niet te lang alleen moest blijven hé, dus voilà.

BOB: Ja, dat hebt ge dan toch wel héél letterlijk genomen ...

JULIEN: En dus kom ik vragen of het oké is als ik mijn nieuwe vlam meebreng naar het kerstfeest overmorgen ...

BOB: Euh ... momentje ... Ge gaat wat rap ... Hoe lang kent ge ze al?

JULIEN: Nog niet lang, maar dat doet er toch niet toe. Het klikt gewoon ...

BOB: Jaja, dat het klikt dat zal wel, maar ze dan al direct aan de familie voorstellen op

een kerstfeest... Ik vind dat ge nogal snel gaat zenne vader ...

JULIEN: Ge kent mij hé zoon, de man van de directe actie!

BOB: Maar we kennen ze geeneens.

JULIEN: Dan is dat de moment om ze te leren kennen hé ...

BOB: En hoe heet ze?

JULIEN: Mercedes.

BOB: Mercedes?

JULIEN: Ja, waarom?

BOB: Da's nu toch ne rare naam hé vader, allez, Mercedes.

JULIEN: Ja, die heeft ze zelf niet gekozen hé.

BOB: Mercedes, wie verzint het! Zeg, en als ze ziek is, brengt ge ze dan naar de dokter of naar een garage? Haha.

(Julien lacht.)

JULIEN: Haha, da's een goeie ... maar dus ...

BOB: Ja, ik ga dat toch eerst moeten overleggen met onze Leo en onze Nico. Ik kan dat niet alleen beslissen hé vader ...

JULIEN: Gij organiseert het kerstfeestje toch?

BOB: Jaja, maar de rest moet er ook mee akkoord gaan hé ...

JULIEN: Maar gij zou het oké vinden?

BOB: Goh, ik euh ... mij zou dat op zich niet storen, maar ik ... euh ... ken ze niet hé.

JULIEN: Ge gaat verschieten ... Een hevige zenne ... *(met handgebaren. Hij wandelt naar buiten doet een hip dansje.)*

JULIEN: Like a sexmachieeeeeen ...

BOB: Vader ... met uwe sekspraat altijd ...

JULIEN: Maar bon, da's dan geregeld? Overmorgen op kerstavond heb ik ze bij.

BOB: Jamaar wacht ... ik heb nog niet ja gez...

(Julien is al buiten. Hij komt plots terug binnen.)

JULIEN: Ah ja, ze gaan morgen bellen voor de resultaten van al mijn onderzoeken in het UZA, maar ik ben met de gepensioneerden in Pairi Daiza, daarom ben ik al in de Ardennen, da's gemakkelijk ... Dus ik heb uwe naam doorgegeven; ze gaan naar u bellen met de uitslag.

BOB: Ah allez, bedankt om het efkes te checken of dat oké is voor mij ...

JULIEN: Graag gedaan! Daarbij, gij werkt in dat ziekenhuis ...

BOB: Op een andere afdeling hé vader ...

JULIEN: Da's ene pot nat. Saluuuu *(Hij verdwijnt naar buiten en sluit de deur.)*

(Bob staat er wat verbaasd bij. Hij loopt weer naar de foto.)

BOB: Ja, mama'tje, hoe gij dat daar zo lang mee hebt volgehouden, 't is mij een raadsel, maar ge verdient een standbeeld ... *(Hij loopt weer naar zijn gsm en luistert. De wachtmuziek klinkt nog altijd.)*

WACHTMUZIEK

GELUID: "Wist u dat u het antwoord op de meest gestelde vragen ook kan terugvinden op www.telenet.be"

Ja, dat wist ik ... *(woest)* MAAR IK HEB GEEN INTERNET, KALF!

(Hij zucht diep gefrustreerd. De deurbel gaat weer. Bob legt de telefoon weer neer, de muziek verdwijnt weer.)

MUZIEK WEG

(Bob loopt naar de deur en opent ze. Nico staat in de deur.)

NICO: Dag pa ...

BOB: Dag Nico, wat een eer om u op bezoek te krijgen.

(Nico loopt de kamer in en zet zich in de zetel. Hij ziet het schaalpje met ringworst staan.)

NICO: Wat is dat?

BOB: Ringworst ...

NICO: *(kokhalst)* Bwuuuh ...

BOB: Zeg Nico, alstublieft, zo erg is dat niet hé! Allemaal goed en wel dat ge zelf geen vlees eet, maar niet overdrijven hé ...

NICO: Weet gij hoeveel liter water er nodig is om één koe te slachten, pa? Schandalig is dat. Mensen staan daar niet bij stil. *(Hij neemt het schaalpje met ringworst en ruikt eraan. Kokhalst opnieuw)* Bwuuuh ... hoe krijgt ge het binnen ...

(Bob lacht en neemt een schijfje.)

BOB: Nogal gemakkelijk. Daarbij, ik eet koeien om u te steunen. Want die eten gras, dus die vreten al uw middageten op, haha.

NICO: Zeg pa ... daarbij, gij lust toch ook geen kaas hé ...

BOB: Da's iets anders hé en ik lust wel kaas, maar niet van die stinkkaas. Chaumes, Brie, Camembert... dat vind ik inderdaad vies, maar dat is zowat het enige dat ik niet lust hé vriend.

NICO: Voilà, gij geen stinkkaas, ik geen dierlijke producten. Klaar hé, ieder zijn keuze...

BOB: Allez, wat nieuws?

NICO: Kerstmis gaat nog altijd door?

BOB: Ja, ik denk niet dat ze die feestdag al afgeschaft hebben ondertussen ...

NICO: Ik bedoel hiér hé. Wat eten we?

BOB: Kalkoen.

NICO: Bwuuuh *(kokhalst)* ... mij niet bellen.

BOB: Ik heb dit jaar een vegetarisch alternatief voorzien voor u ... Is 't goed?
Pilarenbijter ...

NICO: Het is gewoon gezonder hé pa en het is ook beter voor de lijn om vegetarisch te eten ...

BOB: Dat durf ik te betwijfelen. Het woord 'dikke koe' komt van ergens hé, hebt gij al eens een magere koe gezien? En die eten alleen maar gras hé ...

NICO: Och, iedereen weet dat vegetarisch eten gezond is hé pa ... Accepteert nu gewoon mijn keuze ...

BOB: Maar die accepteer ik hé jongen, voor 200 %, maar niet iedereen moet diezelfde keuze maken hé ...

NICO: Ooit komt iedereen wel tot dat inzicht.

BOB: Goh, iederéén dat weet ik niet ...

NICO: Zeg iets anders, hebt ge bompa nog gezien trouwens?

BOB: Die is juist buiten ... Ik heb hem de 'groenten' gedaan van u ... haha ...

NICO: Haha, lachen lachen ...

BOB: Waarom?

NICO: Neenee zomaar, de laatste keer dat ik hem zag was hij wat afwezig vond ik, hij was er niet zo goed bij ...

BOB: Hij wordt al een dagske ouder hé Nico en dan de bomma moeten afgeven twee jaar geleden... allemaal niet zo simpel voor die mens hé ... en hij had dan ook wat vage klachten, dus hij heeft zich eens grondig laten onderzoeken in het UZA bij ons ... Daar zal hij ook wat mee in zijn kop hebben gezeten hé ... *(Loopt richting de keuken.)*

NICO: Ah ja, dat kan ... Goed, ik ben ermee weg, ik heb vannacht weinig geslapen. Geen goeie bedden daar.

BOB: Ge moest niet op hotel; ge mocht hier logeren hé Nico.

NICO: Een hotel is zalig. Slapen, ontbijten, u van niks iets aantrekken... Hier moet ik mijn bed opdekken, eten maken... Mij niet gezien ...

BOB: Tja, uw eigen keuze hé ...

NICO: Maar ik heb een andere kamer gevraagd, hopelijk met een beter bedje.

BOB: Een bedje van sla ofzo, haha ... *(Hij loopt de keuken in.)*

NICO: Grappig! Dolle pret zenne ...

(Nico checkt even of Bob weg is, neemt snel twee schelletjes ringworst van het bordje, propt ze in zijn mond en vertrekt.)

Doei! (Hij verlaat de kamer door de voordeur.)

(Bob komt weer binnen, loopt naar de tafel en wil een schelletje ringworst nemen. Hij kijkt verbaasd ...)

BOB: Tiens ... *(Hij kijkt bedenkelijk naar de deur en lacht.)* Selectief vegetarisch, 't is zo eens iets anders ... *(Hij neemt de doos met kerstversiering en zet ze op de tafel.)* Allez, den boom versieren ... *(kijkt naar de foto)* Amai, daar hadt gij nen hekel aan hé mama'tje ... Dat mocht ik altijd komen doen bij u, weet ge dat nog... *(Hij lacht. Hij neuriet zacht.)* I'm dreaming of a white christmas ... *(Hij bekijkt*

opnieuw de kerstversiering. Hij ziet plots dat zijn gsm nog van de haak ligt.) Och jaaa ... (Hij neemt hem vast.)

GELUID: Nog een ogenblik geduld alstublieft, al onze medewerkers zijn nog steeds in gesprek.

(Bob wordt helemaal onnozel. Hij zucht diep.)

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **JANSSENS**
Voor de juiste keuze